

Praha: 5. 6. 2025
Číslo jednací: 070599/2025/KUSK
Spisová značka: SZ_ 070599/2025/KUSK
Vyřizuje: Mgr. Bc. Karolína Drbohlavová
1.663
Značka: InfZ OÚ 297/25

ROZHODNUTÍ

Krajský úřad Středočeského kraje, Odbor legislativně právní, rozhodl na základě odvolání (dále též „žadatel“), proti rozhodnutí Obecního úřadu Popovičky se sídlem v Chomutovicích, K Rybníku 12, 251 01 Chomutovice (dále jen „povinný subjekt“), č.j. neoznačeno ze dne 14. 4. 2025, kterým bylo rozhodnuto o odmítnutí žádosti o poskytnutí informací na základě žádosti podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „InfZ“), ze dne 7. 2. 2025 takto:

Podle ustanovení § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), se odvolání zamítá a rozhodnutí povinného subjektu – Obecního úřadu Popovičky se sídlem v Chomutovicích, K Rybníku 12, 251 01 Chomutovice, ze dne 14. 4. 2025, se potvrzuje.

Odůvodnění

Žadostí ze dne 7. 2. 2025 žadatel požádal povinný subjekt o poskytnutí následujících informací:

„Po prověření souvislostí spojených s dokumentem Změna územního plánu Popovičky č.1 Vás žádáme o doložení následujících informací:

1. Popisná změna je zpracována jako dokument pořizovaný společností ARENDON a.s., IČO 27411800. Dokument přehledně popisuje jednotlivé části v příložené tabulce s příslušnými a přehledně zobrazenými územními dopady v příloženém výkresu. Dotaz: Z jakého důvodu a proč se v dokumentu zpracovaném pro účely ARENDON objevuje v příloze č.1 dokumentu ve druhém odstavci (přílepek) ve znění, citace „Upravit velikost plochy PV52 - veřejná prostranství, maximální velikost tohoto veřejného prostranství bude 3.500 m2“ ? (Zde

upřesňujeme, že celková výměra parcely je 6.733 m²). Žádáme věcnou odpověď a odůvodnění.

2. Za předpokladu, že by mělo k takové změně ÚP dojít, pokládáme dotaz, zda byla předložena nebo definována alespoň zjednodušená „Studie zastavěnosti území“ včetně stanovení základních podmínek regulace, sjednocení konstrukcí, procento zastavitelnosti...atd. případné budoucí výstavby? Bylo takové jednání učiněno? Existuje zápis?. Žádáme konkrétní věcnou odpověď s případným předložením příslušných dokumentů. Žádost o poskytnutí informace dle zákona č.106/1999 Sb. strana 2 Pozn.: jedním z důvodů a obavou, která nás vede k předložení takového dotazu je aktuální stav rozestavěných staveb v lokalitě, které zásadním způsobem narušují přirozený krajinný ráz a urbanismus předmětného území Obce Popovičky.

3. Byly v rámci tohoto návrhu na dílčí změnu ÚP, která je snahou být součástí dokumentu Změna ÚP Popovičky č.1 dohodnuty nebo projednány základní obchodně-společenské podmínky ve prospěch Obce Popovičky? (Řekněme obdobně, jaké jsou/byly dohadovány s jinými stavebníky v lokalitě Obce Popovičky = příspěvek Obci?

4. Je k dispozici zápis z jednání Zastupitelstva Obce Popovičky ze dne 25.4.2024, kde byl údajně řešen bod Schválení Změny ÚP Popovičky č.1? Existuje video záznam? - žádáme odkaz ke stažení. Dále žádáme o předložení platného schváleného a podepsaného zápisu se všemi standardními náležitostmi - rozprava, hlasování, usnesení + přílohy.

5. S ohledem na možný věcný průběh projednání popisné změny ÚP č.1, který by měl být naznačen v zápisu z jednání, je zjevné, že zde pravděpodobně dochází k zásadnímu porušení ustanovení Zákona o obcích č.128/2000 Sb. a porušení dalších souvisejících předpisů, jako je zákon o střetu zájmů č.159/2006 Sb. Dochází k tomu, respektive mohlo by dojít právě proto, kdyby jmenovitý zastupitel pan Petr Kvarda hlasoval ve svůj prospěch hlasem, který je „rozhodující“, jak zákon uvádí. Tedy je zde silná pravděpodobnost, že takové hlasování nemůže být platné - tedy za předpokladu, že o hlasování existuje platný dokument = podepsaný všemi přítomnými členy Zastupitelstva Obce Popovičky. Dotaz zní: Je si pan starosta Ing. Alexander Tuháček vědom takové skutečnosti? Jsou si této skutečnosti vědomi ostatní zastupitelé obce - jmenovitě? (s odkazem na bod ad 4.)“.

Povinný subjekt předmětnou žádost odmítl svým rozhodnutím ze dne 12. 2. 2025, a to z důvodu povinným subjektem tvrzeného zneužití práva na informace žadatelem. Uvedené rozhodnutí povinného subjektu bylo k odvolání žadatele zrušeno rozhodnutím Krajského úřadu Středočeského kraje ze dne 19. 3. 2025, č.j. 045272/2025/KUSK, a to z důvodu nedostatečného odůvodnění odmítnutí žádosti o informace povinným subjektem. Jak uvedl v této souvislosti odvolací orgán, povinný subjekt musí v intencích rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 2 As 88/2019-29 jasně specifikovat důvody, proč považuje žádost za šikanózní, a jaké konkrétní okolnosti vedly k tomuto závěru.

Povinný subjekt vydal dne 14.4.2025 nové rozhodnutí, kterým žádost podle § 15 odst. 1 ve spojení s § 11a odst. 1 písm. b) InfZ odmítl.

V rozsáhlém odůvodnění povinný subjekt uvádí:

„Důvody, které budou níže podrobně objasněny, povinný subjekt nadále vedou k závěru, že v daném případě nemá žadatel právo na poskytnutí požadovaných informací, neboť výše specifikovanou žádostí (v kontextu dalších žádostí o informace podaných v relevantní časové souvislosti, resp. „blízkosti“) nerealizuje své (ústavní) právo na informace o činnosti povinného subjektu, tj. jeho cílem ve skutečnosti není získání těchto informací, nýbrž neúměrné zatěžování a paralyzování činnosti povinného subjektu, jakož i zdůraznění dlouhodobého nesouhlasu s postupem obce a osobního odporu vůči jejímu vedení – žadatel tedy zneužívá svého práva a toto zneužití je důvodem odmítnutí předmětné žádosti. K tomu povinný subjekt dodává, že tento závěr neodporuje předchozímu rozhodnutí odvolacího orgánu, jehož důvodem byla nepřezkoumatelnost dřívějšího odmítnutí žádosti, a nikoliv principiálně skutečnost, že by nebylo v dané věci možné uvažovat o šikanózním charakteru žádosti o informace.

Opodstatněnost zneužití práva (je-li prokázáno), jakožto důvodu pro odmítnutí žádosti o informace, je výkladovou i aplikační praxí (včetně soudní) obecně dlouhodobě potvrzena, a to i z doby, kdy InfZ výslovně takový důvod odmítnutí žádosti nestanovil; smyslem InfZ totiž nepochybně není poskytnout žadatelům nástroj k dokola se opakující „drezuře“ povinných subjektů ze strany žadatelů o informace.

Odkázat lze v této souvislosti např. na usnesení tzv. rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 5. 2010, čj. 1 As 70/2008-74, v němž se uvádí, že „zákaz zneužití práva je pravidlo českého vnitrostátního práva, včetně práva veřejného, které vyplývá z povahy České republiky jako materiálního právního státu založeného na určitých vříděcích hodnotách, k nimž vedle úcty ke svobodě jednotlivce a ochrany lidské důstojnosti patří mimo jiné i úcta k harmonickému sociálnímu řádu tvořenému právem a odepření ochrany jednání, které práva vědomě a záměrně využívá v rozporu s jeho smyslem a účelem. Nejvyšší správní soud podotýká, že zákaz zneužití práva je v jistém smyslu ultima ratio, a proto musí být uplatňován nanejvýš restriktivně a za pečlivého poměření s jinými obdobně důležitými principy vlastního právního řádu, zejména principem právní jistoty, s nimž se - zcela logicky - nejvíce střetává.).“

V návaznosti na citovaná obecná východiska pak judikatura správních soudů v minulosti připustila zneužití práva na informace jako tzv. faktický důvod pro odmítnutí žádosti o informace (implicitně to plyne např. z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 27. března 2012, č. j. 9 Ans 7/2012-56). Judikatura správních soudů tedy dlouhodobě připouští možnost

Odbor legislativně právní

Zborovská 11 150 21 Praha 5 tel.: 257280663 drbohlavova@kr-s.cz www.kr-stredocesky.cz ID DS keebyyf

odmítnutí žádosti i bez výslovného odkazu na konkrétní ustanovení InfZ v případě, kdy žadatel své právo na informace zneužívá – a tím ho zbavuje právní ochrany. V takovém případě je třeba žádost odmítnout na základě obecného procesního ustanovení InfZ, jímž je jeho § 15 odst. 1.

Judikatura správních soudů se otázkou zneužití práva (se souvisejícím dopadem spočívajícím ve ztrátě určitého práva zneužívající osoby) zabývala též v souvislosti s posuzováním důvodů pro osvobození od soudních poplatků; tyto závěry soudů lze přitom dle názoru (nejen) povinného subjektu vztáhnout i na vyřizování žádostí o informace dle InfZ. (Srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. října 2011, č. j. 7 As 101/2011-66, rozsudek téhož soudu ze dne 24. března 2010, č. j. 8 As 22/2010-91, rozsudek ze dne 12. dubna 2012, č. j. 9 As 111/2011-3, případně rozsudek ze dne 26. dubna 2013, č. j. 8 Aps 6/2012-17).

S účinností od 1. 1. 2023 upravuje InfZ výslovně důvod pro odmítnutí žádosti o informace, která je projevem zneužití práva žadatelem, a to v ustanovení § 11a InfZ. Podle odst. 1 tohoto ustanovení platí, že „(1) Povinný subjekt může odmítnout žádost nebo její část do sedmi dnů ode dne jejího přijetí, pokud lze ve vztahu k ní dovodit, že cílem žadatele je způsobit a) nátlak na fyzickou osobu, již se týkají požadované informace, pokud nejde o informace podle § 8a odst. 2, nebo b) nepřiměřenou zátěž povinného subjektu; za způsobení nepřiměřené zátěže se považuje také podávání žádostí o informace u většího počtu povinných subjektů bez zjevné obsahové souvislosti požadovaných informací, a to zpravidla v reakci na předcházející postup povinného subjektu vůči žadateli nebo na vztah s fyzickou osobou uvedenou v písmenu a).“

V důvodové zprávě k novele InfZ č. 241/2022 Sb., která citované ustanovení v právním řádu zakotvila, se mj. uvádí: „Návrh vychází z přístupu správní judikatury. Ta dovozuje, že k označení žadatele jako osoby zneužívající právo nepostačí, když tentýž žadatel podává velké množství žádostí o informace, nebo se opakovaně domáhá poskytnutí velkého množství informací, neboť množství požadovaných informací zákon nelimituje, naopak by se dalo říci, že s ním i počítá, když umožňuje prodloužit lhůtu pro vyřízení žádosti či uplatnění úhrady za mimořádně rozsáhlé vyhledávání informací. Příkladem může být situace, kdy byl informační zákon použit jako určitá odvěta ze strany žadatele, který byl s povinným subjektem např. v pracovněprávním sporu. Soudy ovšem upozornily, že je vždy třeba posuzovat každou situaci výlučně individuálně (a proto ani nelze v zákoně podrobnější znaky zneužívání práva na informace definovat). Jako zneužití práva na informace by bylo tedy možno pohlížet na situaci, kdy žadatel sleduje např. zahlcením povinného subjektu žádostmi zcela odlišný cíl, který vlastně s obsahem poskytnutých informací nijak nesouvisí (...).“

V rámci obecných východisek lze tedy v této části uzavřít, že informace požadované v režimu InfZ nemusí povinný subjekt žadateli poskytnout tehdy, je-li samotné podání žádosti dle jejího

obsahu a souvisejících okolností projevem zneužití práva. Je přitom zřejmé, že tato okolnost musí být objektivně dána a nikoliv pouze tvrzena (byť i v dobré víře) povinným subjektem, neboť v takovém případě by se tento důvod odmítnutí žádosti mohl snadno stát projevem zneužití naopak ze strany povinného subjektu a mohl by jím být nadužíván. Není např. většinou možné dovozovat zneužití práva na informace žadateli toliko z velkého počtu jejich žádostí (přestože dle názoru povinného subjektu i cílené „bombardování“ povinných subjektů enormním počtem žádostí může být zneužitím práva nebo jej alespoň nepřímým indikovat); obvykle je třeba, aby byl – má-li být žádost odmítnuta z důvodu zneužití práva na informace – prokázán nepoctivý, tzv. abusivní (zneužívající) motiv či úmysl žadatele. Je pochopitelné, že subjektivní motivaci či vnitřní stav mysli žadatele lze prokázat poměrně obtížně, na základě indicií daných celkovým (případně dlouhodobým) postojem a počínáním žadatele, kontextem jeho žádostí apod. však takové prokázání možné je (jinak by ostatně nebyla možnost odmítnutí žádosti pro zneužití práva – judikaturou, jak uvedeno, v minulosti připuštěná a aktuálně i platně upravená v InfZ – vůbec dána). Jinými slovy, vůči žadateli směřující ke zneužití jeho práva je třeba nepochybně prokázat na základě objektivních skutečností.

Je tedy úkolem povinného subjektu, hodlá-li odmítnout žádost o informace z důvodu šikany ze strany žadatele o informace, aby svůj závěr dostatečně přesvědčivě odůvodnil. V předmětném případě pak závěr o zneužití práva žadatelem u dovozuje povinný subjekt z prokazatelné (a níže v podrobnostech objasněné) skutečnosti, že žadatel projevuje vůči povinnému subjektu a jeho představitelům dlouhodobou a nijak neskrývanou averzi, projevující se mj. právě podáváním žádostí o informace a jiných podání nebo stížností, jejichž obsah a související okolnosti potvrzují skutečnost, že účelem postupu žadatele není získat požadované informace, ale paralyzovat činnost povinného subjektu.

Z hlediska konkrétních skutečností, indikujících zneužití práva žadatelem, lze pak uvést následující.

Jak bylo povinným subjektem naznačeno výše, jedním ze znaků (indicií) zneužití práva na informace může být v konkrétním kontextu velké množství požadovaných informací, jakož i velké množství podávaných žádostí o informace; srov. v této souvislosti rozsudek Městského soudu v Praze sp. zn. 14 A 95/2019:

„III. Mezi znaky, které mohou ve svém souhrnu indikovat zneužití práva na informace, lze zařadit především mnohost podaných žádostí o informace. Ta však sama o sobě však pro závěr o zneužití práva na informace nepostačuje, je třeba, aby přistoupily další faktory, které budou indikovat zneužití práva na informace. Dalším znakem může být například to, že cílem žadatele není veřejná kontrola činnosti povinného subjektu, ale získání informací pro osobní užití žadatelem např. v soudním sporu s povinným subjektem (nicméně ani vedení soudního sporu s povinným subjektem samo o sobě pro závěr o zneužití práva na informace

Odbor legislativně právní

Zborovská 11 150 21 Praha 5 tel.: 257280663 drbohlavova@kr-s.cz www.kr-stredocesky.cz ID DS keebyyf

nepostačuje), resp. absence jakékoli veřejné reflexe získaných informací ke kontrole činnosti povinného subjektu, jakož i to, že informace, které spolu jednoznačně souvisejí, nejsou bez rozumného důvodu požadovány v jedné žádosti, ale ve více samostatných žádostech, což ve svém souhrnu může vést k administrativnímu zatížení povinného subjektu. Mezi znaky zneužití práva na informace však nelze zařadit to, že povinný subjekt nedisponuje dostatečným aparátem pro vyřizování informačních žádostí, ani to, že žadatel důsledně využívá procesní prostředky ochrany proti povinnému subjektu (odvolání, stížnost).“

Jak povinný subjekt uvedl již ve svém předchozím rozhodnutí, žadatel podává vůči povinnému subjektu velké množství žádostí dle InfZ, z nichž obvykle každá sama o sobě představuje požadavek na sdělení velkého množství informací, resp. zodpovězení mnoha dílčích otázek, často bez relevantní věcné souvislosti. Jen za období od konce října 2024 do února 2025 bylo žadatelem podáno 21 žádostí o informace (všechny žádosti je povinný subjekt připraven doložit v rámci spisového materiálu nadřazenému správnímu orgánu). Dotazy jsou kladeny z různých spolu nespojujících oblastí, žadateli obvykle poslouží jako „odrazový můstek“ k žádostem projednávaná agenda obce dle zápisů ze zasedání zastupitelstva obce, popř. žadatel napadá realizované projekty v obci (výměna veřejného osvětlení, nově instalované radary apod.).

Jak plyne z judikatury, velké množství žádostí o informace samo o sobě ještě nepostačuje k závěru o „informační šikaně“ ze strany žadatele, musí k němu ještě přistoupit „zlý úmysl“ směřující k popření smyslu práva na informace (kdy je toto právo realizováno za jiným účelem, než je získání informace). Tento úmysl je pak nutné nejen tvrdit, ale též adekvátně doložit (prokázat, odůvodnit). V této souvislosti především povinný subjekt uvádí, že sám žadatel se tímto úmyslem (jakkoli jeho motivací zřejmě nebylo „přiznat se“ ke zneužití práva) nijak netají, resp. potvrzuje, že jeho cílem je něco jiného než získat požadované informace pro ně samé. Povinný subjekt konkrétně odkazuje na záznam vystoupení žadatele na zasedání zastupitelstva obce konaného dne 4.2.2025; ve svém vystoupení žadatel prezentuje svůj nesouhlas (mj.) s „odbornou úrovní“ a způsobem vedení obce, s tím, že jeho boj s představiteli obce je (a bude) veden právě prostřednictvím podávání velkého množství žádostí o informace, v čemž bude žadatel pokračovat a k čemuž má „neomezené možnosti“. Povinný subjekt je přesvědčen, že InfZ, resp. žádosti o informace nemají sloužit k „drezuře“ povinného subjektu v rámci představy žadatele o správném a odborném vedení obce; pokud žadatel přesto využívá InfZ jako nástroj svého boje s tímto vedením, pak zneužívá svého práva na informace.

Na skutečnou motivaci žadatele ukazuje dále fakt, že žadatel se dlouhodobě snaží na jednání zastupitelstva i prostřednictvím nepravdivých e-mailů rozesílaných občanům obce dehonestovat práci zastupitelů a zastupitele samotné (tvrzeními, že zastupitelé jsou v konfliktu

zájmů, jsou nekompetentní a utrácejí peníze na nesmyslné projekty z rozpočtu, starosta podepisuje smlouvy mimo svou pravomoc, obec realizuje projekty bez stavebního povolení atd.).

Pokud bychom připustili tento „mechanismus“, dostane se povinný subjekt do „začarovaného kruhu“, ve kterém pro vyřizování enormního množství požadavků žadatele kritizujícího vedení obce bude povinný subjekt v podstatě paralyzován pro jakoukoli další činnost, a to následně dobře poslouží žadateli k další nekonstruktivní kritice obce. Právě tomu má však zabránit povinným subjektem aplikovaný důvod pro odmítnutí žádosti dle § 11a odst. 1 písm. b) InfZ.

Současně, bude-li připuštěn takový postup žadatele, vznikne velký potenciál pro to, aby se mu jeho záměr (paralyzovat obec) zdařil. Jak bylo uvedeno výše i v předchozím rozhodnutí povinného subjektu, administrativní aparát povinného subjektu je tvořen jedním zaměstnancem na zkrácený úvazek, všichni zastupitelé (včetně starosty a místostarosty) vykonávají svůj mandát jako neuvolnění. V důsledku vyřizování žádostí žadatele musela již obec omezit nebo přímo zastavit konkrétní zahájené projekty – konkrétně došlo ke zpoždění zadávacího řízení na hasičský vozík (kdy včasné zahájení projektu je mj. podmínkou pro možné získání dotace), podobně v případě zadávacího řízení na opravu ČOV s negativním dopadem na provoz ČOV, resp. v případě opravy stezek po zářijových povodních (nebylo možno zpracovat podklady pro opravu ještě před zimou a stezky se začínají opravovat až nyní po zimě). Žadatel svými žádostmi a podněty paralyzuje rovněž běžný chod obce, kdy v jednom případě nebyly včas připraveny podklady pro jednání zastupitelstva a musela být sloučena 2 plánovaná zasedání zastupitelstva (listopadové a prosincové 2024), což bylo samo o sobě značně zatěžující již vzhledem k tomu, že jedním z bodů programu bylo náročné schvalování rozpočtu na rok 2025.

Ze všech žadatelových žádostí je přitom patrné, že podává opakující se žádosti, popř. žádosti mnohdy nedávající smysl, obsahující zjevně nadbytečné či obstrukční otázky, případně účelové dotazy sahající mnoho let zpět (např. až do roku 2016). I výše již zmíněné načasování žádostí (např. před školními prázdninami) nepřímě dokládá skutečný úmysl žadatele, tj. především nepřiměřeně zatížit povinný subjekt.

Další indicií, že žadatel ve skutečnosti vede prostřednictvím žádostí o informace boj s vedením obce, je okolnost zjevného propojení žadatele s bývalým starostou (žadatel byl na jeho kandidátní listině ve volbách v r. 2022), kdy žadatelovy dotazy jsou mnohdy velice detailní, resp. zabývající se problematikou, kterou běžný občan nemůže znát a k níž ani zastupitelé nemají informace, které tazatel požaduje.

Všechny výše uvedené skutečnosti, ve spojení s útočnou rétorikou (viz i zmíněný záznam z vystoupení žadatele vůči zastupitelům) dávají ve svém souhrnu dle přesvědčení povinného

Odbor legislativně právní

Zborovská 11 150 21 Praha 5 tel.: 257280663 drbohlavova@kr-s.cz www.kr-stredocesky.cz ID DS keebyyf

subjektu ucelený řetězec indicií, že žadatel zneužívá své právo na informace k tomu, aby způsobil povinnému subjektu nepřiměřenou zátěž. Povinný subjekt má proto jednoznačně za to, že skutečný smysl a motiv žádosti žadatele o poskytnutí informací odporuje hlavnímu smyslu InfZ, tj. realizaci práva na informace v souladu s článkem 17 odst. 1 Listiny základních práv a svobod.

Proti rozhodnutí ze dne 14.4.2025 podal žadatel odvolání. V odvolání žadatel mj. uvádí, že „v důsledku toho, že bylo Rozhodnutím o odvolání zrušeno Rozhodnutí 1, se stala Žádost opět nevyřízenou. Povinný subjekt byl proto povinen Žádost znovu vyřídit. K tomu je povinnému subjektu stanovena ust. § 14 odst. 5 písm. d) InfZ 15denní lhůta. Pokud však má být Žádost odmítnuta z důvodu zneužití práva žadatele, je povinnému subjektu podle ust. § 11a odst. 1 InfZ stanovena 7denní prekluzivní lhůta, v rámci, které musí povinný subjekt o žádosti o informace rozhodnout, jinak je povinen využít jiný důvod pro odmítnutí žádosti či požadovanou informaci žadateli poskytnout.“

Odvolání žadatele spolu se spisovým materiálem obdržel nadřízený orgán dne 14.5.2025. Nadřízený orgán prostudoval předložený spisový materiál a shledal odvolání žadatele jako nedůvodné.

Nadřízený orgán konstatuje, že bez výhrad souhlasí s argumentací povinného subjektu, která se týká zneužití práva na svobodným přístup k informacím ze strany žadatele.

Krajský úřad Středočeského kraje k procesním hlediskům vydaného rozhodnutí uvádí následující skutečnosti.

Rozhodnutí o odmítnutí žádosti o informace nebo její části podle § 15 z důvodu zneužití práva podle § 11a musí být vydáno do 7 dnů ode dne přijetí žádosti. Lhůta kratší než základní zákonná lhůta pro poskytnutí informace nebo vydání rozhodnutí o odmítnutí žádosti z některého z (ostatních) zákonných důvodů [15 dnů, srov. § 14 odst. 5 písm. d) a § 15] vychází podle našeho názoru z toho, že odmítnutí žádosti z důvodu zneužití práva by mělo být vyhrazeno pro výjimečné případy mimořádných, v zásadě poměrně snadno rozpoznatelných skutkových okolností. To není v rozporu s požadavkem na adekvátní zdůvodnění názoru povinného subjektu na zneužití práva na informace žadatelem na základě kritérií stanovených v komentovaném ustanovení. Lhůtu 7 dnů navíc zákon zná pro výzvy povinného subjektu žadateli k doplnění či upřesnění žádosti [§ 14 odst. 5 písm. a), b)] a pro sdělení o odložení žádosti o informace nevztahující se k působnosti povinného subjektu [§ 14 odst. 5 písm. c)], přestože tyto lhůty mají pouze pořádkový charakter, zatímco lhůta pro odmítnutí žádosti podle

§ 11a má podle výkladu Ministerstva vnitra charakter prekluzivní, tj. po marném uplynutí této lhůty již povinný subjekt není oprávněn žádost z uvedeného důvodu odmítnout (a to ani tehdy, pokud by se jednalo o případ zjevné „šikany“).

Z jazykového výkladu sporného ustanovení § 11a zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (dále jen „InfZ“), vyplývá, že prekluzivní lhůta v délce 7 dnů se vztahuje výlučně na řízení vedené bezprostředně po podání žádosti o poskytnutí informace. Jinými slovy, povinný subjekt je povinen rozhodnout o odmítnutí žádosti z důvodu zneužití práva ve smyslu § 11a InfZ nejpozději do 7 dnů ode dne jejího doručení. Tato podmínka byla v daném případě splněna – žádost byla podána dne 7. 2. 2025 a první rozhodnutí povinného subjektu ve věci bylo vydáno dne 12. 2. 2025.

Ačkoliv nadřízený orgán toto rozhodnutí zrušil a věc vrátil povinnému subjektu k novému projednání z důvodu nedostatečného odůvodnění, nezpochybnil samotnou právní kvalifikaci odmítnutí žádosti podle § 11a odst. 1 písm. b) InfZ. Z tohoto pohledu bylo rozhodnutí vydáno v souladu s právní úpravou, a to zejména s ohledem na zachování zákonné prekluzivní lhůty.

Vrácením věci nadřízeným orgánem k novému projednání již však nejde o rozhodování v původním smyslu řízení vedeného bezprostředně po podání žádosti, nýbrž o pokračování řízení na základě rozhodnutí instančně vyššího orgánu. V tomto kontextu je třeba dovodit, že prekluzivní lhůta dle § 11a InfZ se již neuplatní, jelikož její účel – tj. snadné rozpoznání skutkových okolností a jeho právní kvalifikace zneužití práva dle ust. § 11a InfZ byl naplněn v řízení bezprostředně po podání žádosti. Případné nové rozhodnutí povinného subjektu vydané po vrácení věci nadřízeným orgánem tedy nepodléhá požadavku na jeho vydání v původní sedmidenní lhůtě.

Krajský úřad Středočeského kraje přezkoumal napadené rozhodnutí a na základě výše uvedeného shledal odvolání proti rozhodnutí povinného subjektu nedůvodné.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí se dle ustanovení § 16 odst. 5 InfZ nelze odvolat.

Mgr. Bc. Karolína Drbohlavová
za odbor pověřená oprávněná úřední osoba

Obdrží:

Obecní úřad Popovičky, se sídlem v Chomutovicích, K Rybníku 12, 251 01 Chomutovice, ID
DS: 9vfakxa

Odbor legislativně právní
Zborovská 11 150 21 Praha 5 tel.: 257280663 drbohlavova@kr-s.cz www.kr-strc

Dokument je podepsán elektronickým podpisem
Podpisující: **Mgr. Bc. Karolina Drbohlavová**
Organizace: Středočeský kraj
Sénové č. cert.: 23663575
Vydavatel cert.: PostSignum Qualified CA 4
Datum a čas: 05.06.2025 07:15:01
Důvod:
Místo: